

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **H. Š.**, zastoupena advokátkou Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímálovou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o zvýšení dávky důchodového pojištění, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2009 č. j. 2 Cad 54/2009 - 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna soudem ustanovené zástupkyně žalobkyně, advokátky Mgr. Dagmar Rezkové Dřímálové **s e u r č u j e** částkou 1600 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady zastoupení nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala u Městského soudu v Praze žalobu „o zvýšení invalidního důchodu o 2000 Kč měsíčně“. V petitu žaloby uvedla, že žádá Městský soud v Praze, „aby vydal rozhodnutí zvýšení mého důchodu o 2000 Kč měsíčně z důvodu napravené křivdy způsobené poškozením mého zdraví zaviněné lékaři v Plzni. Kdy jsem byla opakovaně poškozená na trhu práce a společenském uplatnění. Poškozená jsem byla za doby komunistů i demokracie.“

Městský soud v Praze z obsahu žaloby dovodil, že žalobkyně se domáhá jednak náhrady škody podle občanského zákoníku, jednak zvýšení dávky důchodového pojištění (důchodu) o 2000 Kč měsíčně. Usnesením ze dne 20. 3. 2009, č. j. 2 Cad 17/2009 - 15 vyloučil řízení o zvýšení důchodu k samostatnému projednání.

Tentýž soud usnesením ze dne 16. 2. 2009 č. j. 2 Cad 17/2009 - 7 upozornil žalobkyni, že její podání nemá náležitosti žaloby podle 71 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále je „s. ř. s.“), a vysvětlil žalobkyni podstatu správního soudnictví a procesní postup soudu. Vyzval ji, aby v určené lhůtě odstranila vady žaloby.

Žalobkyně na tuto výzvu reagovala obsáhlým písemným podáním s tímto petitem: „Žádám proto Městský soud v Praze, aby podle zákonů 40/1964 Sb. paragraf 449 (1) odškodnil náklady spojené s léčením již od 18 let mého věku, přihlédnutím poškozením na trhu práce, pro pochybení lékařů v Plzni, kdy došlo ke škodě na zdraví a ztrátě na důchodu. Paragraf 447 a 444 (2). Žádám zvýšení důchodu o 2000 Kč měs. Byla jsem zajištěná, ale byla jsem než nedobrovolnou sponzorkou pojišťovny s těžce poškozeným zdravím.“

Usnesením ze dne 3. 7. 2009 č. j. 2 Cad 54/2009 - 17 Městský soud rozhodl, že věc, pokud se týká její důchodové žaloby, se postupuje k vyřízení Krajskému soudu v Plzni. Odkázal na § 7 odst. 3 s. ř. s., podle něhož ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka včas kasační stížnost, kterou k výzvě soudu doplnila její ustanovená zástupkyně. Kasační stížnost je podána z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Podle názoru stěžovatelky je z obsahu žaloby i jejího doplnění patrné, že žaloba směřuje na stát ČR, na špatné a nekvalitní zákony, na nedodržování zákonů veřejnými činiteli, na potlačování základních lidských práv založených Listinou základních práv a svobod. Ve věci podané žaloby se podle stěžovatelky nejedná o zvýšení dávky důchodového pojištění, ale jedná se o doplatek k důchodu při znevýhodnění na trhu práce, při poškození zdraví stěžovatelky zaviněném lékaři při špatné a nekvalitní zdravotní péči, kterou zajišťuje stát špatnými zákony. Stěžovatelka má za to, že věcně a místně příslušným soudem k projednání žaloby by měl být v souladu s příslušnými ustanoveními zákona Městský soud v Praze, nikoli Krajský soud v Plzni. Stěžovatelka navrhla, aby napadené usnesení Městského soudu v Praze bylo zrušeno a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), posoudil kasační stížnost jako nedůvodnou.

V dosavadním průběhu řízení stěžovatelka svůj tvrzený nárok nepojmenovávala totožně, avšak z obsahu soudního spisu je patrné, že svůj nárok ne zcela srozumitelným způsobem opírá o důchodové pojištění, přičemž sama je poživatelkou plného invalidního důchodu. Pro určení místně příslušného soudu, který věc projedná a rozhodne, platí § 7 odst. 3 s. ř. s., podle něhož ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení je

k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště, popřípadě v jeho obvodu se zdržuje.

Stěžovatelka má bydliště v obvodu Krajského soudu v Plzni. Městský soud v Praze proto rozhodl v souladu se zákonem a proto byla kasační stížnost jako nedůvodná zamítnuta.

Stěžovatelce byla usnesením městského soudu ustanovena zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti advokátka Mgr. Rezková Dřimalová, která má nárok, aby jí odměnu za zastupování uhradil stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Její odměna se skládá ze dvou úkonů právní služby po 500 Kč (§ 9 odst. 2; § 11 odst. 1 písm. b) a d) advokátního tarifu] a z náhrady hotových výdajů ve výši 600 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy přísluší ustanovené advokátce odměna ve výši 1600 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. ledna 2010

JUDr. Petr Průcha
předseda

senátu